Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 59 (2061) ♦ Четвер, 1 квітня 1999 року ♦ Ціна договірна

1 квітня

✔ *1906 р. Підписано Міжнародну конвенцію про охорону птахів. Нині цей день відзначається як Міжнародний день птахів.*

✔ *1992 р. Україна встановила дипломатичні відносини з Республікою Ірландія та Королівством Нідерландів.*

✔ *1993 р. Україна встановила дипломатичні відносини з Ефіопією.*

Серби протестують, НАТО — бомбардує

Учора завершився офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до Словенії. Під час його зустрічі з главою цієї держави Міланом Кучаном обговорено питання збільшення словенських інвестицій в Україну, введення безвізового режиму для українських громадян при в'їзді в Словенію, здійснення низки спільних економічних проектів. Звичайно, однією з найважливіших тем переговорів була ситуація в Югославії. Пам'ятаймо, Леонід Кучма виступив з ініціативою свого посередництва задля розв'язання тамтешнього конфлікту. «Україна не перебільшує свої можливості, але хоче бути активним учасником переговорів», — заявив наш Президент у Любляні. Він висловив упевненість, що Україна знайде своє місце в переговорному процесі, і підтвердив готовність їхати до Белграда, якщо це «буде корисно».

(Закінчення на 4-й стор.).

На центральній площі Белграда на знак протесту проти авіаударів НАТО відбувається концерт. Один із чоловіків тримає в руках іракський прапор. Серби починають відчувати симпатію до Іраку...

Фото АП.

...А тим часом

НАТО ухвалила рішення розширити бомбардування території Югославії і завдавати ударів по важливим урядовим об'єктам в центрі Белграда. В ніч на 31 березня нальоти авіації НАТО тривали. Північноатлантична рада вирішила провадити цю повітряну кампанію так довго, як це буде потрібно для досягнення поставленої мети.

Проте, як заявив генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана, вводити наземні війська на територію Югославії альянс поки що не планує.

За даними Белграда, внаслідок бомбардувань уже потерпіли більш як тисяча осіб, зруйновано багато цивільних об'єктів. Водночас, за інформацією ООН, Косово залишили за останній тиждень 90 тисяч осіб.

Офіційно

Доброзичливість до Грузії гарантовано

Відбулася зустріч першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка з міністром закордонних справ Грузії Іраклієм Менагарішвілі. Під час розмови Адам Мартинюк повідомив гостеві, що український парламент ратифікував двосторонню угоду про уникнення подвійного оподаткування, а також статут ЧЕС —організації, членами якої є і Україна, і Грузія. Він запевнив, що всі україно-грузинські документи, покликані поліпшити співробітництво наших країн, Верховна Рада завжди розглядатиме оперативно й доброзичливо.

Адам Мартинюк привітав також міністра зі вступом Грузії до Ради Європи. Він сказав, що Україна ке виконала більшість вимог РЄ і «ми робимо максимум можливого, аби владнати відносини з цією організацією». Іраклій Менагарішвілі зазначив: Грузія теж отримала чималенький список того, що їй слід зробити. Але, за його словами, «виконання цих вимог — гарантія демократичного розвитку держави, і нам слід було б робити ці кроки, навіть якби ми не стали членами Ради Європи».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З першим квітня!

Здається, конфлікт між нашими найбільшими інвесторами — корейцями та їх вітчизняними партнерами —керівництвом ЗАЗ добігає кінця. Джерело компромісу досить несподіване: виявляється, кмітливі представники керівництва ДАІ виступили з ініціативою внесення змін до Правил дорожнього руху. Сміливі реформатори дорожнього законодавства запропонували, щоб одне з фундаментальних правил про те, що транспортні засоби на перетині рівнозначних доріг керуються принципом переваги в русі транспортних засобів, котрі наближаються праворуч, було доповнено умовою: за винятком транспортних засобів, виготовлених спільним підприємством «ЗАЗ—DAEWOO».

(Закінчення в «Курені», 5-та стор.).

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Готується законопроект

КС — за парламентський контроль держбюджету

Конституційний суд України розглянув звернення про відповідність законопроекту «Про внесення змін до статті 98 Конституції України» вимогам статей 157 і 158 Конституції. Народні депутати, які ініціювали подання законопроекту, переконані: Рахункова палата має здійснювати парламентський контроль за формуванням та виконанням і видаткової, і доходної частин держбюджету України. Конституційний суд ухвалив частину законопроекту в такій редакції. Однак визнав неконституційним надання Рахунковій палаті права «вищого парламентського контролю».

Отже, законопроект у частині, яка відповідає вимогам Конституції щодо повноважень Рахункової палати, може бути прийнятий на наступній черговій сесії ВР не менш як двома третинами від конституційного складу.

У номер

Уряд іде розбиратися

1—2 квітня в Донецькій області відбудеться виїзне засідання урядової групи з питань контролю за оплатою енергоносіїв у ряді східних областей України.

У роботі групи візьме участь перший віцепрем'єр України Володимир Куратченко.

Буде розглянуто також ситуацію у вугледобувній галузі і гірничому машинобудуванні.

Під час поїздки в Донецьку область В. Куратченко планує відвідати ЗАТ «Новокраматорський машинобудівний завод» (Краматорськ), ВАТ «Дружківський машинобудівний завод» (Дружківка), шахту ім. Бажанова (Макіївка), повідомляє «Інтерфакс-Україна».

❍ Перша національна експедиція «Еверест-99» підняла Державний прапор України на морені льодовика Ронгут.

❍ Росія офіційно сповістила Туреччину щодо запланованого проходження семи військових кораблів Босфором до Середземного моря.

❍ Майже 500 харківських студентів провели біля облдержадміністрації несанкціонований мітинг з вимогами відновлення транспортних пільг.

P.S.

В Азовському морі зникли троє рибалок

У номер

✔ Київ

Україна — з дефіцитом, столиця — з профіцитом

Київська міська рада у вівторок затвердила бюджет Києва на 1999 рік з перевищенням доходів над витратами. Профіцит становить 310 млн. грн. Доходну частину затверджено на суму 1,024 млрд. грн. Основну частину доходів становлять податкові надходження на суму 861,1 млн. грн. Основні статті витрат: охорона здоров'я — 169,9 млн. грн., соціальний захист і соцзабезпечення — 66,38 млн. грн., освіта — 19,94 млн. грн., житлово-комунальне господарство — 51,69 млн. грн., культура і мистецтво — 19,97 млн. грн., транспорт, шляхове господарство — 116,3 млн. грн., капітальні вкладення — 126,06 млн. грн., державне управління — 6,43 млн. грн., правоохоронна діяльність — 15,49 млн. грн., повідомляє «Інтерфакс-Україна».

У ролі м'яча... закон

Президент знову нагадав депутатам, хто в державі гарант Конституції. А щоб натяк був зрозуміліший, пояснив популярно: він «не може підписати закон, у якому є положення, що не відповідають Основному Законові».

Саме «невідповідним», звичайно, виявився Закон «Про місцеві державні адміністрації». Леонід Кучма повернув його на повторний розгляд до Верховної Ради. За поясненням прес-служби Президента, Леонід Данилович просто змушений був зробити цей пас: адже з травня 1997 року, коли закон було вперше повернуто «за адресою», його пропозиції «жодного разу не розглядалися відповідно до вимог Конституції». Більше того, як підкреслює Президент, на засіданнях Верховної Ради минулого скликання це питання «неправомірно неодноразово» ставилося на голосування, допускалося голосування за відсутніх депутатів, у тому числі тих, хто перебував за межами України. Соромно, панове парламентарії, Президент вам нагадує: згідно з рішенням Конституційного суду народний депутат може голосувати тільки за себе.

Отже, «правомірно неодноразово» повернувши закон, пан Президент дав зрозуміти: оперативні дані про тих, хто «за межами», вчасно надходять на Банкову. Правда, в дію їх пускають тоді, коли праця «за того хлопця» не збігається з «високою волею».

Глава держави пропонує народним депутатам врахувати його зауваження, що стосуються формування складу і структури місцевих держадміністрацій. Парламентарії, голосуйте тільки за себе.

✔ Донецьк

Мир — бізнесу, війна — кланам

Однією з умов подолання кризи в Україні є розгром кланово-кримінальних вертикалей, які подекуди злилися з реальною владою, заявив, перебуваючи на Донеччині, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради з соціальної політики і праці Євген Марчук. На його думку, сьогодні в державі діють більше десятка великих кланів, які керують підприємствами, окремими секторами економіки і навіть містами. «Того, хто візьметься за їх розгром, переконаний, народ підтримає», — сказав народний депутат.

За словами Євгена Марчука, в країні розгорнуто терор проти підприємницьких структур, помічених у зв'язках з опозиційними політиками. Йдеться не просто про перевірки з боку контрольних інстанцій, а про цілковите блокування господарської діяльності, зрештою — про знищення тієї чи іншої фірми.

Голова комітету Верховної Ради передрікає також нову хвилю тиску на опозиційну пресу, зокрема газети «Правда України», «Вечерние вести», «Політика», «День» та телеканал «Нарт».

Мал. Володимира ПАРХОМЕНКА.

Зміна лідера

Опитування

Олександр ТКАЧЕНКО

Олександр МОРОЗ

Петро СИМОНЕНКО

Леонід КУЧМА

Євген МАРЧУК

Наталя ВІТРЕНКО

Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО

Віктор ЮЩЕНКО

Віктор МЕДВЕДЧУК

Юлія ТИМОШЕНКО

Втретє наші власні кореспонденти провели опитування жителів чотирьох регіонів. Цього разу для дослідження ми обрали індустріальні області — Запорізьку, Дніпропетровську, Донецьку та Луганську, — де проживає чи не найбільше виборців.

І втретє змінився лідер нашого рейтингу. Нагадаємо: у січні попереду був Євген Марчук, у лютому десятку політиків очолив Олександр Мороз. У березні його витіснив Олександр Ткаченко. Нинішній Голова Верховної Ради вийшов на перше місце з відривом на 0,32 відсотка.

Насамперед впадає у вічі те, що Олександр Ткаченко лідирує не в аграрних областях, де мав традиційно міцні позиції, а в тих, де зосереджена важка промисловість.

Позиції лівих в індустріальному регіоні України залишаються міцними. Свідчення цьому — третє місце лідера компартії Петра Симоненка, який навіть отримав найбільшу підтримку респондентів у Луганській області, де більше чверті опитуваних віддали йому свої голоси.

Чільна десятка українських політиків така: **Олександр Ткаченко, Олександр Мороз, Петро Симоненко, Леонід Кучма, Євген Марчук, Наталя Вітренко, Валерій Пустовойтенко, Віктор Ющенко, Віктор Медведчук, Юлія Тимошенко.**

Цікаво, що жителі різних областей віддають перевагу різним політикам. На відміну від луганчан, донеччани, як і дніпропетровці, більше симпатизують Голові Верховної Ради Олександрові Ткаченку, який посів також друге місце у Запорізькій і третє — у Луганській областях.

Запоріжці найбільш прихильні до Олександра Мороза.

Глава держави Леонід Кучма посів друге місце лише у Донецькій області.

У решті регіонів він обійняв четверті місця, що, безумовно, означає лише одне: на відміну від 1994 року, передвиборна гонка для нього буде дуже важка.

До речі, попри вимушену «еміграцію», у десятку політиків у Дніпропетровській області увійшов екс-прем'єр України Павло Лазаренко. І ще один цікавий штрих. У Донецькій області «вигнанець» з української землі набрав 0,4 відсотка голосів респондентів. Стільки, скільки його обвинувач — Генеральний прокурор України Михайло Потебенько.

Власне, на цьому можна було б ставити крапку. Однак непокоїть те, що, вперше, протягом тривалого часу опитувань, у переліку впливових політиків з'явилося прізвище Голови Конституційного суду Івана Тимченка. А це означає лише те, що найвищий орган конституційного контролю поступово набуває не властивих йому функцій і політизується.

Немає сумніву: опісля підписання главою держави закону «Про вибори Президента України» боротьба загостриться, а від так, на наше переконання, результати опитувань постійно змінюватимуться.

Національні особливості управління падінням

Коментар

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко, нарешті, визнав, що зусилля уряду «бажаних результатів не дали», тому потрібно переходити до «особливого управління економікою». Цю заяву, що її поширив «Інтерфакс-Україна», було зроблено під час засідання Кабміну, на якому обговорювалася фінансово-економічна ситуація в країні.

Що це за особливі заходи, які глава уряду пропонує вводити в дію з 1 квітня нинішнього року? По-перше, Валерій Пустовойтенко висловився за поступову емісію для погашення заборгованості бюджету із соціальних виплат та за перегляд і рішуче скорочення пільг зі сплати податків та обов'язкових платежів до бюджету. По-друге, запропонував переглянути податкове та митне законодавство з метою їх максимальної уніфікації та раціонального зменшення податкових і митних ставок. Утім, поряд з цим він запропонував щонайменше на 2 роки запровадити мораторій на зміни податкового законодавства та на 3 роки — податкові канікули для агропромислового комплексу з одночасним скороченням субсидій селу із держбюджету. Передбачено низку інших заходів, головна мета яких — поповнення держбюджету. Очевидно, з метою обіцяного до президентських виборів погашення заборгованості у зарплаті.

Голова правління НБУ Віктор Ющенко на цьому самому засіданні Кабміну зазначив, що ми маємо самі собі заборонити говорити про дестабілізацію українських грошей. Це необхідно тому, що ніколи в історії не було прикладу, щоб держава досягла приросту ВВП за нестабільних грошей. Тим більше, що сьогодні годі говорити про жорстку монетарну політику, бо в 1998 році приріст грошової маси становив 25 відсотків, а щодо дефіциту бюджету, то саме банківська система прокредитувала його дефіцит у розмірі 1,5 мільярда гривень, з яких 50 відсотків ніхто не повернув.

Отже, що собою являють методи «особливого управління економікою»? Навіть вищезазначені заходи говорять про те, що уряд просто не знає, як досягти «бажаних результатів». Бо озвучення намірів про проведення емісії аж ніяк не означає, що емісія не проводилася раніше — вона просто була непрямою. Але емісія для погашення заборгованості у зарплаті означатиме лише те, що із заборгованих, скажімо, 10 доларів, буде виплачено гривневий еквівалент 3 — 5 доларів. Разом з тим навіть проведення емісії не означає, що ці кошти буде спрямовано на погашення боргів, оскільки аналіз виконання бюджету за перший квартал 1999 року свідчить, що так звані «захищені» його статті профінансовано лише на 44,9 відсотка, а із планованих субвенцій на освіту протягом січня — лютого не виділено жодної копійки.

Ще одне питання — податки. Не зрозуміло, чи то Прем'єр-міністр пропонує «переглянути податкове навантаження в бік зменшення ставок», чи то запровадити на 2 роки мораторій на зміни податкового законодавства. Проте, схоже, буде знову запропоновано третій шлях — шлях збільшення податкового навантаження. Останні перли в цьому напрямі — гербовий збір та збір за кожен зареєстрований мобільний телефон — свідчать саме про це. А поле діяльності тут ще досить широке — можна згадати історію і запровадити збір із кожного фруктового дерева і т. д. А стосовно того, що заходи уряду не дали бажаних результатів, то нагадаю: про неминучість фінансової кризи в Україні наша газета писала задовго до серпня минулого року. І вказувала причини цього.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення зміни до Закону України «Про боротьбу з корупцією»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У статті 16 Закону України «Про боротьбу з корупцією» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 34, ст.266; 1997р., № 19, ст.136; 1998 р., № 26, ст.149) слова «постійною Комісією Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією» замінити словами «Комітетом Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 2 березня 1999 року.
№ 460-XIV.

З декларації про доходи народного депутата України Григорія Омельченка

Загальна сума сукупного сімейного доходу (мого, дружини, двох дорослих синів) за 1998 рік становить 28 тисяч 563 гривні.

Валютних рахунків в іноземних або вітчизняних банках ні я, ні члени сім'ї не маємо.

Грошових вкладів у банках, цінних паперів не маю. Дружина має грошовий вклад 6 грн. 52 коп.

Транспортних засобів, житлового або дачного будинку, земельної ділянки ні я, ні члени сім'ї у приватній власності не маємо.

Сім'я проживає у державній неприватизованій трикімнатній квартирі (житлова площа 42,1 кв. м), одержаній у 1981 році.

Чекаймо збір із кожного фруктового дерева?

Конституційний контроль у політичному ракурсі

Політична оцінка цінової політики

Справа про скасування Закону України про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту тривала у Конституційному суді України понад три місяці. Конституційне провадження проводилося двічі, що пояснювалось новими обставинами, які були виявлені судом, але Законом України про Конституційний суд України це не передбачено. Після другого пленарного слухання голосуванням 11 суддів — «за» і 6 — «проти» рішення про визнання цього закону неконституційним все-таки було прийнято. Верховна Рада України з цього приводу 16 березня висловила в окремій заяві своє ставлення до рішення Конституційного суду України, що свідчить про особливу важливість питання, яке стосується життєзабезпечення більшості громадян України.

Олександр Стоян

Анатолій Селіванов

Вища юридична сила рішень Конституційного суду України полягає в тому, що, прийняті в порядку конституційного судочинства, вони не підлягають оскарженню. Безумовно, всі рішення Конституційного суду повинні виконуватись, але це не виключає можливість їх аналізу і особливого погляду політиків і вчених-юристів. Уперше ми оприлюднюємо точку зору на рішення Конституційного суду представників Верховної Ради України, які захищали закон, визнаний судом неконституційним.

Загальновідомо, що з моменту оголошення рішення Конституційним судом України будь-який закон або його окрема норма вважаються нечинними, якщо вони визнані такими, що не відповідають Конституції України. Ніхто з громадян не позбавлений права осмислювати і аналізувати будь-яке прийняте рішення Конституційного суду України. Особливо це стосується справи про комунальні послуги. І тому ми висловлюємо власну точку зору, побачивши юридичну непереконливість та сумнівність обгрунтування неконституційності Закону України «Про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України».

У чому полягає наша позиція?

1. Звернемо насамперед увагу на те, що в рішенні Конституційного суду на початку мотивувальної частини стверджується: **«Законами України можуть регулюватися інші питання, вирішення яких відповідно до Конституції України не належить до повноважень інших органів державної влади або органів місцевого самоврядування»**. Цей висновок Конституційного суду України сформульований для Верховної Ради України як дозвіл, в якому очевидним є намагання продиктувати єдиному законодавчому органу його компетенцію, обмежити сферу законодавчої діяльності. Чи мав на це право Конституційний суд України відповідно до свого статусу? Таке право не передбачено для Конституційного суду ні Конституцією України, ні законом, що визначає його роль і місце в сфері правосуддя.

2. З посиланням на п.5 частини першої статті 85 Конституції України у рішенні Конституційного суду протлумачено повноваження парламенту щодо «визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики». Пристосовуючи поняття «засади» до конкретного випадку — перевірки конституційності Закону щодо заборони підвищення цін і тарифів на комунальні послуги, Конституційний суд України без будь-яких аргументів вирішив за Верховну Раду, що «конституційне повноваження Верховної Ради України на визначення засад цієї політики реалізовано нею, зокрема, у Законі України «Про ціни і ціноутворення». Саме підміняючи орган законодавчої влади і втручаючись тим самим у його компетенцію, на порушення статті 6 Конституції України, Конституційний суд, посилаючись на закон, прийнятий ще 3 грудня 1990 року, безпідставно встановив, що цінова політика, тобто стратегія держави щодо встановлення і зміни цін, сформульована у зазначеному законі. Це свідчить про те, що в односторонньому порядку, без аналізу відповідності Конституції України зазначеного закону, який було прийнято ще до схвалення Акта проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, Конституційний суд України вдався до політичної оцінки існуючої у державі стратегічної лінії діяльності у сфері цінової політики. Зробивши однозначний висновок про те, що **«стратегія держави щодо встановлення і зміни цін»** уже реалізована у зазначеному законі 1990 року Верховною Радою України на момент розгляду справи у Конституційному суді України, тим самим орган конституційного правосуддя ставить знак тотожності між повноваженнями Верховної Ради Української РСР за Конституцією УРСР 1978 року та повноваженнями Верховної Ради України за Конституцією 1996 року. Таким висновком Конституційний суд юридично позбавляє Верховну Раду України її конституційного права визначати засади цінової політики в Україні, чим обмежує повноваження парламенту в цій сфері, передбачені п.5 ч.1 ст. 85 Конституції України. З цього правомірно постає запитання: чи може Конституційний суд давати у своїх рішеннях політичні оцінки або висновки, які не тільки мають пряме політичне спрямування, а й фактично є підміною єдиного органу законодавчої влади в Україні.

3. У рішенні Конституційного суду навіть з порушенням логічного зв'язку між конституційною нормою (п.3 ст.116 Конституції) та статтею 4 Закону «Про ціни і ціноутворення» міститься дуже сумнівний висновок про те, що **«забезпечення проведення цінової політики Кабінетом міністрів України означає реалізацію ним визначених названим Законом України основних начал встановлення і застосування цін і тарифів»**. Проте це положення є вільним тлумаченням Конституційним судом України повноважень уряду, про що промовисто свідчить саме текст зазначеної у його рішенні статті 4 закону. В цій статті до повноважень Кабінету міністрів України віднесено забезпечення здійснення в республіці державної політики цін та визначення переліку продукції, товарів і послуг, державні фіксовані та регульовані ціни і тарифи на які затверджуються відповідними органами державного управління. Ця норма закону не дає підстав, щоб можна було зробити однозначний висновок Конституційному суду: **«забезпечення проведення цінової політики Кабінетом міністрів України... логічно включає регулювання цін (тарифів)»**. Таке тлумачення Конституційним судом повноважень уряду ігнорує частину третю статті 4 зазначеного закону, в якій прямо сказано, що Кабінет міністрів «визначає повноваження органів державного управління в галузі встановлення і застосування цін (тарифів)». Тобто закон не визнає уряд єдиним регулюючим органом. Регулювання цін і тарифів віднесено цим законом до повноважень органів державного управління, а не Кабінету міністрів, як помилково стверджується у рішенні Конституційного суду України. Щодо регулювання тарифів стосовно побутових, комунальних, транспортних послуг, то знову-таки Верховна Рада України у статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» закріпила ці права за виконавчими органами місцевого самоврядування, а не за Кабінетом міністрів України, як стверджується без будь-яких юридичних доказів у рішенні Конституційного суду України.

4. Категорична думка Конституційного суду України про те, що Закон України «Про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України», «спрямований на безпосереднє регулювання цін і тарифів, причому лише в окремих сферах, без урахування стратегічних напрямів ціноутворення», навряд чи переконлива, не підтверджується ніякими доказами. Такий висновок є нонсенсом — як юридичним, так і з позицій конституційних повноважень Верховної Ради України. Твердження про те, що єдиний законодавчий орган повинен враховувати стратегічні напрями ціноутворення відповідно до закону України, прийнятого ще 3 грудня 1990 року, тобто до ухвалення Конституції України, свідчить про явну політичну функцію Конституційного суду України, яку він намагається привласнити собі у цьому випадку. Конституційний суд цим самим вказує Верховній Раді України, як будувати політику ціноутворення, на які напрями і на який нормативний акт їй слід орієнтуватися. Отже, замість перевірки закону на відповідність Конституції України Конституційний суд у конкретному випадку намагається поставити себе над парламентом, що перетворює, таким чином, його з органу конституційного правосуддя на політичний орган. Це дає підстави розцінити рішення Конституційного суду, прийняте з порушенням статті 6 Конституції України, як втручання у компетенцію парламенту.

Намагаючись оцінити сферу застосування Закону України «Про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги», який, за висновком Конституційного суду, «спрямований на безпосереднє регулювання цін і тарифів», орган конституційної законності не виявив бажання визнати конституційну природу зазначеного закону. Його безпосередня мета полягала у встановленні відповідно до вимог статей 43, 46, 48 Конституції України правового режиму дій органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо підвищення цін і тарифів у сфері життєзабезпечення населення. При цьому правовий режим вводився тимчасово як умова соціального захисту населення.

Разом з тим Конституційний суд, не прийнявши до уваги саме мету прийняття закону, обумовлену невиконанням зобов'язань уряду і органів місцевого самоврядування щодо соціального захисту (до погашення заборгованості у виплаті заробітної плати, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат), усупереч конституційним нормам (пункти 5, 6 статті 85, пункти 1 та 6 статті 92) своїм рішенням обмежує компетенцію Верховної Ради України.

Підміняючи суть і мету закону, спрямованого на соціальний захист населення, штучною оцінкою начебто неправомірно визначеної для себе виключної компетенції Верховної Ради України здійснювати політику соціального захисту, Конституційний суд у своєму рішенні намагається довести, що цим законом Верховна Рада України втрутилася у повноваження органів місцевого самоврядування. Отже, очевидним було небажання Конституційного суду зайняти правову позицію щодо розуміння насамперед такої конституційної категорії, як повноваження Верховної Ради України у визначенні політики соціального захисту, тобто її основ, що належать до основних гарантій громадян, передбачених частиною першою ст.46 та ст.48 Конституції України. Чи можна припустити, що Конституційний суд визначив інший коституційно-правовий смисл, закладений Основним Законом у тексті норми, а саме: «забезпечення проведення цінової політики», що віднесено п.3 ст.116 Конституції України до повноважень Кабінету міністрів України.

Звертає на себе увагу саме односторонній підхід, штучне пристосування аргументів до висновку Конституційного суду України у передостанньому абзаці мотивувальної частини рішення від 2 березня 1999 року щодо неконституційності зазначеного закону. Стверджуючи, що Верховна Рада України, прийнявши закон, яким тимчасово було заборонено підвищення цін і тарифів у комунальній сфері, «вийшла за межі повноважень, визначених Конституцією України», Конституційний суд України, посилаючись на Закон України «Про ціни і ціноутворення», фактично проігнорував вимоги статті 5 цього закону, які стосуються «органів державної влади і управління» і передбачають соціальний захист населення від підвищення цін і тарифів. Отже, закон України від 3 грудня 1990 року, на який посилається Конституційний суд, визначив обов'язок Верховної Ради України проводити в життя заходи соціального захисту населення щодо підтримки його життєвого рівня. Таким чином, рішення Конституційного суду України юридично і фактично роз'єднало політику цін і ціноутворення з політикою соціального захисту населення, що суперечить проголошеному у статті 1 Конституції України принципу визнання України соціальною державою. Наша позиція не стає перешкодою для Конституційного суду приймати надалі рішення в порядку конституційного контролю, але кожного разу їх обгрунтування є підставою оцінити причини і наслідки конституційного правосуддя.

Наведений конституційно-правовий аналіз рішення Конституційного суду України від 2 березня 1999 року дає підстави стверджувати, що конституційний контроль у даному випадку набув ознак політичної позиції з боку органу правосуддя, який не може бути таким за Конституцією України. Конституційний суд України продемонстрував у цьому документі тенденцію до подальшого виправдання своїх дій шляхом використання тієї обставини, що дії Конституційного суду не підлягають оскарженню.

Представники Верховної Ради України по справі у Конституційному суді України:
Олександр СТОЯН,
народний депутат України, голова Федерації профспілок України.
Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук, професор.

У комітетах Верховної Ради України

Тотальний наступ на свободу слова

Законопроекти про радіочастотний ресурс України і незмінність статусу Національної телекомпанії України та Національної радіокомпанії України до затвердження Концепції розвитку телерадіоінформаційного простору України розглянуто на засіданні **Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації.**

Депутати занепокоєні ситуацією, що складається в інформаційній сфері держави. Критика засобами масової інформації представників виконавчої влади, в тому числі й на місцевому рівні, спричинила численні судові позови про завдану моральну шкоду на мільйонні суми, сплатити які неспроможні ні друковані, ні електронні ЗМІ. Фактично йдеться про тотальний наступ на свободу слова в Україні.

Народні депутати, члени комітету, що представляють різні політичні сили у Верховній Раді, дійшли думки, що в Україні відбувається перерозподіл ЗМІ між владними структурами, і ця тенденція посилюється перед виборами Президента.

Депутати прийняли рішення про проведення робочих зустрічей членів комітету з Головою Верховної Ради, Президентом, керівниками Верховного суду, Вищого арбітражного суду, котрі, на думку членів комітету, сприятимуть поліпшенню ситуації в інформаційній сфері держави, розвитку демократичних засад держави, захисту інформаційного суверенітету та національної безпеки України.

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

✔ Рим

Обговорювалися і неофіційні питання

У столиці Італії завершилося засідання Бюро Парламентської Асамблеї Ради Європи і деяких її комітетів. Участь у них брали і представники Верховної Ради — члени постійної делегації українського парламенту в ПАРЄ на чолі з головою Комітету ВР у закордонних справах і зв'язках з СНД Борисом Олійником. Серед інших обговорювалися питання, пов'язані з ситуацією в Косово. Пройшли також неофіційні консультації щодо кандидатури майбутнього генерального секретаря Ради Європи — його вибори відбудуться в червні.

✔ Душанбе

Убито політичного діяча

Відомого політичного діяча Таджикистану, голову парламентського комітету з питань законодавства і прав людини, керівника Соціалістичної партії Сафаралі Кенджаєва вбито у вівторок у таджицькій столиці.

Убивство вчинено у під'їзді жилого будинку, куди прямував Кенджаєв у супроводі двох охоронців. Кілери відкрили по ньому вогонь з автомата з глушником. На подвір'ї біля під'їзду в машині було вбито і водія.

Сафаралі Кенджаєв помер дорогою до лікарні. Останнім часом, як стало відомо, С. Кенджаєв неодноразово звертався до правоохоронних органів Таджикистану з інформацією про те, що йому погрожували фізичною розправою і що за ним стежили невідомі особи.

✔ Тегеран

На це французи не могли погодитися

Візит президента Ірану Мохаммада Хатамі до Франції, що планувався на квітень, відкладено через непогодженість протоколу прийому. Причиною відстрочки стало висловлене Іраном побажання, аби під час візиту приймальна сторона дотримувалася «національних традицій і норм ісламу». Уряд ІРІ наполягав на тому, щоб під час візиту всі жінки були «скромно вдягнені», а під час прийомів не виставляли алкогольні напої. На останнє французи не могли погодитися. За словами представника протокольної служби французького уряду, вистачить і того, що на банкетах з участю мусульманських країн не подають свинину.

✔ Єреван

Не поспішайте їхати. Досліди ще не завершено

Опубліковані в «ГУ» та в інших ЗМІ повідомлення про розроблення вірменськими вченими препарату «Арменікум», який, можливо, допоможе побороти СНІД, набули неабиякого резонансу. Нині ВІЛ-інфіковані громадяни України почали масово прибувати до Єревана.

З огляду на це Посольство України у Вірменії інформує: зважаючи на незавершеність клінічних випробувань препарату та обмежені фінансові можливості, вірменська сторона наполягає на необхідності упорядкування звернень від ВІЛ-інфікованих громадян. «Згідно із заявою міністра охорони здоров'я Республіки Вірменія Г. Нікогосяна, хворі на СНІД іноземні громадяни можуть узяти участь у випробуваннях препарату, лише звернувшись до диппредставництва Республіки Вірменія у відповідних країнах за наявності письмових направлень національних центрів боротьби зі СНІДом».

✔ Каїр

Заклики «історичних лідерів» виконано

Єгипетське екстремістське угруповання «Аль-Гамаа аль-ісламія» прийняло рішення цілковито припинити всі збройні операції як у самому Єгипті, так і за його межами. У заяві сказано, що організація пішла на цей крок у відповідь на заклик своїх «історичних лідерів», що перебувають в ув'язненні. Офіційний Каїр поки що не відреагував на мирну ініціативу «Аль-Гамаа», однак, на думку спостерігачів, «це — найважливіше рішення, прийняте організацією з моменту її заснування».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних агентств.

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИСКОРЕНІ КУРСИ З ВИВЧЕННЯ:

1. АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ – ДЛЯ ОПТИМІСТІВ;
2. КИТАЙСЬКОЇ МОВИ – ДЛЯ ПЕСИМІСТІВ;
3. АВТОМАТА КАЛАШНИКОВА – ДЛЯ РЕАЛІСТІВ.

71 – 23 71 – 23 71 – 23 71 – 23 71 – 23 71 – 23 71 – 23 71 – 23 71 – 23

Серби протестують, НАТО — бомбардує

Поки НАТО бомбардує Югославію, серби «розбомбили» Французький культурний центр у Белграді

(Початок на 1-й стор.).

Питанню українського посередництва на Балканах було присвячено й черговий брифінг у МЗС України. Відповідаючи на запитання кореспондента «ГУ», які ж існують підстави для прагнення Києва стати посередником у такому складному конфлікті (на жаль, наша держава не має ані досвіду владнання подібних справ, ані достатнього впливу на конфліктуючі сторони), начальник управління євроатлантичної інтеграції МЗС Володимир Бєлашов запевнив: таки є. Аргумент перший: «наш внутрішній досвід розв'язання складних, потенційно небезпечних проблем». Інші — неупередженість України й те, що вона не є членом Контактної групи з колишньої Югославії (як відомо, сторони по-різному бачать певні дії цієї групи). Отож, підсумував дипломат, «Україна має моральне право запропонувати свої посередницькі послуги». Чогось конкретного щодо змісту ініціативи Леоніда Кучми Володимир Бєлашов не повідомив. Він лише зазначив: «Це навіть не пропозиції, а елементи можливих домовленостей». Таких десять. Тепер у Києві очікують на відповідь сербів, а міністр закордонних справ Борис Тарасюк продовжує консультації з посередницьких питань вже у західних столицях.

Тим часом «важку артилерію» в особі прем'єр-міністра Євгена Примакова ввела у миротворчий бій Росія. Після шестигодинних важких переговорів зі Слободаном Милошевичем у Белграді він вилетів до Бонна. Це миттєво розцінили як обнадійливий факт. Але даремно. Привезені Примаковим пропозиції Милошевича: припинення бомбардувань, політичні переговори, часткове виведення військ із Косово, гарантування в СРЮ прав усіх нацменшин — ентузіазму в канцлера Герхарда Шрьодера не викликали. План Милошевича, заявив він після зустрічі з російським прем'єром, не може слугувати основою для розв'язання косовської проблеми. «Удари авіації НАТО по цілях у СРЮ триватимуть, — сказав Шрьодер. — У нас немає підстав міняти рішення щодо операції проти Белграда». Підтвердження такої позиції надійшли й з інших натовських столиць. Війна продовжується...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Фото АП.

Місяць на роздуми

Днями в Румунії чотири великих галузевих профспілки, за якими стоять чотири мільйони робітників та працівників освіти й охорони здоров'я, що примкнули до них, оголосили попереджувальний страйк. Окрім економічних вимог (підвищення зарплатні, вето на закриття низки дотаційних підприємств), вперше за останні роки висуваються політичні.

Урядові Раду Василе, який нещодавно погасив шахтарський бунт (лідерові шахтарів Мироною Козмі за організацію заворушень небо в клітинку забезпечено на 17 років), дається карт-бланш на місяць. Головне, що має зробити прем'єр у грі, яку йому нав'язують, — це утримати центр рівноваги в радикально діаметральних переговорах: з одного боку, з власними робітниками, з другого — з міжнародними фінансовими структурами, насамперед МВФ. Першим треба буде пояснити, чому, чітко виконуючи умови МВФ, румуни живуть дедалі гірше, «обігнавши тут навіть злиденну Болгарію». Ну а МВФ треба довести, що випрохувані в нього 3 млрд. доларів уряд не проїсть, підгодовуючи практично збанкрутілі підприємства, які давно час виставляти на торги. І якщо Раду Василе не знайде золотої середини, через місяць об'єднані профспілки погрожують вивести населення на загальнонаціональну акцію протесту. А в Румунії, помічено, масові виступи народу практично завжди закінчувалися падінням кабінету міністрів.

За офіційними даними, безробіття у країні з населенням 26 млн. чоловік сягає 9 відсотків, інші джерела запевняють, що за 20. Мінімальний споживчий кошик вищий за 100 доларів, середня зарплатня — нижча. Між тим, за статистикою, минулого року на внутрішній споживчий ринок завезли по автомобілю на душу населення й успішно реалізували. Секрет такої купівельної спроможності при порожньому, за даними податкової служби, гаманці простий: румуни, як правило, працюють у двох-трьох місцях. Якщо злукавити з податківцями, то можна назбирати на недорогу іномарку.

На початку цього року темпи інфляції зафіксовано на позначці 12%, тоді як держбюджет обіцяв 13 лише до його закінчення. Проте найвпливовіша у нинішньому коаліційному уряді Румунії Націонал-селянська християнсько-демократична партія, до якої входить прем'єр Раду Василе, дотримується позиції радикальних реформ. Опозиціонери — Партія соціальної демократії, що її очолює екс-президент Іон Ілієску, — оспорюють реформи, які не враховують соціальний фактор. Можна припустити, що вони підтримають профспілки, принаймні деякі їхні вимоги.

В офіційного Бухареста сьогодні три «ідеї фікс»: вступ до НАТО, до Євросоюзу і прагнення вписатися у Великий Шовковий шлях, який відроджується, тобто у транспортний коридор, що зв'язує Азію з Європою. Румунські експерти підрахували, що участь країни у розробленому в рамках Євросоюзу «проекті Трачека» (транспортування каспійської нафти до Західної Європи) може дати Бухарестові щорічний прибуток у 50—60 млн. американських доларів. Тому відносини з країнами Центральної Азії й Закавказзя — один з пріоритетів зовнішньої політики. Румуни, наприклад, активно торгують з Грузією (товарооборот 40 млн. доларів), вони везуть туди пальне, пшеницю, меблі. Активно працює Бухарест із Вірменією, Азербайджаном. Щоб одержати підтримку свого «каспійського проекту», Бухарест виводить дружбу з цими країнами за торговельно-економічну сферу. Наприклад, у січні 1998 року під час візиту до Румунії міністра оборони Грузії підписано двосторонню угоду про військове співробітництво на 1999 рік, намічено зустріч експертів, які домовлятимуться про співробітництво у галузі оборонної промисловості, підготовки офіцерів. Передбачається, що ці документи підпишуть у першому півріччі, під час візиту глави румунського військового відомства до Тбілісі.

Світлана ГАМОВА.

Бухарест.

Уряд новий, курс старий

Щойно обрані депутати склали присягу на вірність Естонській Республіці і, не відкладаючи справу в довгу шухляду, відразу обрали голову парламенту. Ним став Тоомас Саві (Реформістська партія). А втім він очолював і попередній парламент. Першим його заступником обрано Тунне Келама (правоконсервативний «Союз Вітчизни»). В Україні він відомий як доповідач Ради Європи з виконання наших зобов'язань, узятих під час вступу до цієї організації. Другим заступником став Сійрі Овір із Центристської партії.

Завершивши формування керівного ешелону парламенту, депутати приступили до обговорення кандидатури глави кабінету міністрів.

Згідно з конституцією, президент запропонував на посаду нового прем'єра тридцятидев'ятирічного історика Марта Лаара — одного з лідерів «Союзу Вітчизни». В 1992—1994 роках він уже був прем'єром. Тоді його звільнили з посади через участь у продажу Чечні вирученних під час грошової реформи радянських рублів і причетність до сумнівної оборудки з купівлею для сил оборони ізраїльської зброї. Март Лаар представляє коаліцію трьох партій, які дотримуються правих і правоцентристських поглядів. «Союз Вітчизни», Партія поміркованих та Реформістська партія мають у парламенті 53 голоси зі 101. Центристська партія, яка сформувала найбільшу фракцію в парламенті, опинилася в опозиції. У Таллінні переконані, що не останню роль у цьому відіграла особиста неприязнь президента Леннарта Мері до її лідера Едгара Савісаара.

Зовнішньополітична програма майбутнього уряду має продовжити курс попереднього: прагнення до Європейського союзу і НАТО. У сфері економіки пропонують знизити податки і за рахунок цього активізувати підприємницьку діяльність. У соціальній галузі намічено допомагати молодим сім'ям і стимулювати народжуваність. Передбачено також поліпшити становище пенсіонерів. Щодо міжнародних відносин, то Лаар не має наміру пом'якшувати національну політику.

Очевидно, така програма влаштувала депутатів: після недовгих дебатів вони затвердили Марта Лаара на посту прем'єр-міністра. Уряд приступив до виконання своїх обов'язків.

До складу парламенту входять по п'ять міністрів від кожної з трьох партій коаліції. Міністром закордонних справ призначено Тоомаса Хендрика Ільвеса: він уже був на цьому посту, але сам подав у відставку. Міністром фінансів став Сійм Каллас — колишній президент Банку Естонії і колишній міністр закордонних справ. Буквально напередодні парламентських виборів суд зняв з нього обвинувачення у зловживанні службовим становищем і наданні брехливих відомостей у зв'язку зі зникненням з Банку Естонії 10 мільйонів доларів.

Об'єднання консерваторів-націоналістів, лібералів та соціал-демократів у кабінеті міністрів — то річ складна, тому опозиція пророкує новому урядові недовге життя.

Володимир СТРОЙ.

Таллінн.

Жарт номера

ЕКСПЕРИМЕНТ

Спробуйте на бігу пшикнути свині під ніс

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Отой Мирон, з Юриного кута, трохи дивний чоловік, аби не сказати: добре пришелепкуватий.

Спочатку помішався на дезодорантах. Куди не зайде —всюди балончиком пшикне. Зайде до стайні: на корову —пшик, на свиню — пшик і навколо пшик, пшик. Пшиконувся зовсім. Пес у нього дезодорантом смердить, кіт нюх через ті запахи втратив, навіть миші дезодорантом пахнуть.

А потім десь купив газовий балончик. Газовий балончик — це вам не дезодорант. Пшикнув на пса — він і гавкати забув, спить собі і вухом не веде. Кіт спить, а миші по ньому гопака танцюють. Куцку він тепер не заріже, аби перед тим газом не приспати. Теща щось йому раз сказала, пшикнув — цілий день спала, захотіла встати — ще раз пшикнув, і має спокій, а жінка вже й рота до нього не відкриває.

А оце задумав свиню різати, ну і, ясна річ, спочатку забаг її приспати. Прив'язав за ногу шнурок і потягнув на двір. Тут і став їй до рийки пшикати. Льоха носом крутить, а спати не хоче, навпаки, давай утікати. Мирон її з газовим балончиком став переслідувати по всьому подвір'ю, яке перетворилось у плацдарм бойових дій. А спробуйте на бігу пшикнути свині під ніс, коли вона здуріє від страху. Він їй і під ніс пшикне, і під хвіст, а льосі хоч би що: брикає собі по подвір'ю. «Що таке? — думає Мирон. — Може, газ уже неякісний, згурдився, абощо? Треба, може, на собі спробувати?» І спробував: пшикнув собі під ніс. Ну, людина не свиня, і Мирон звалився з копит на землю. А шнур залишився намотаним на руку. От свиня і волочить його по землі туди-сюди.

Це вона, звичайно, посвинськи поступила з газдою, який їй усі найкращі помиї давав. Теща каже: «Най свиня над цим придурком позбиткується». Але донька мудріша: «Так, а хто буде з нього усе це прати?» І перерізала шнурок. Через годину Мирон відійшов. Не розуміє, де він є і де його речі, але питає: «Свіжину вже приготували?» «Свіжина твоя ще по двору гуляє», —відповідає змудра жінка. «Ну, нічого, я їй все одно амбу зроблю», — сказав, і вхопив з машини вогнегасник. Тут вже і свиня зрозуміла, що прийшла її остання година, бо проти такого газового балончика навіть слон не устоїть. І вже загинула свиня не від тої піни, в якій утопив її газда, а від страху, від розриву серця. Упала на землю і більше не встала. Віддала своє свиняче життя заради ситого добробуту Миронової родини.

Василь БАБІЙ.

Кримінальна ситуація

... Одного разу серед ночі Федя відчув, що хтось нервово стурсає його в бік.

— Прокинься! — збуджено зашепотіла дружина йому на вухо.

— Чого ти хочеш? — перевернувся на другий бік Федя.

— У нас на кухні хтось ходить! — зашепотіла Маруся, його дружина.

— То, мабуть, кіт лазить, — промимрив Федя.

— Який кіт! — затремтіла дружина. — Він, що у черевиках ходить? То якийсь бандит!

— Ото вигадаєш, — завовтузився Федя під ковдрою.

— Я вигадую?! — завелася Маруся. — А ти читав позавчора газету «Події і коментарі»?

— І що там такого сенсаційного в тих «Подіях» розмалювали? — посопуючи носом, спросоння промимрив Мусик. — Може, тепер слона вкрали?

— Не слона, а касу пограбували, сто тисяч гривень поцупили!

— І ти не могла цю сенсацію повідомити вранці.., —засинаючи, замуркотів Федя.

— Ні, не могла! — заплигала на ліжку дружина. — Бо це не все, що я хотіла тобі сказати!

— А що ти хотіла мені ще сказати? — лупнув очима Мусик. — Кажи та дай мені поспати!

— А те, що в нашій хаті за стінкою в іншій кімнаті —бандит! За прізвиськом Фомка.

— Де бандит?! Який бандит?! — накрив голову ковдрою Мусик. — Може, у сусідів, то хай вони і розбираються, моя хата скраю!

— Не в чужій хаті, а в нашій, сусідній кімнаті — за стіною! — зашипіла на вухо дружина.

— Так там же наш синок спить?! — визирнув з-під ковдри Мусик.

— У тій кімнаті спить не наш син, а злодій Фомка.

— Який іще Фомка? — не зрозумів Федя. — Хіба того Фомку, що обікрав касу, ще міліція не схопила?

— Фомку схопила міліція, — заголосила Маруся, — а в нашій кімнаті його рідний брат...

— А куди подівся наш синок Славик?! — схопився за штани Мусик.

— Він зараз у тій кімнаті, — махнула рукою Маруся.

— Я тебе не розумію, — залупав очима Федя, — там і Славик, там і бандит Фомка?

— Вони два рідні брати! — гримнула дружина.

— Так ти мені, стерво, виходить, почепила роги, і через дванадцять років нарешті зізнаєшся, що нагуляла при живому чоловікові ще одну дитину! — посунув грізно на дружину Федя.

— Дурню, що ти мелеш! — перехопила кулак чоловіка Маруся. — Я хотіла сказати, що вчора наш Славик поцупив у мене з гаманця одну гривню!

— А до чого тоді тут сто тисяч, що їх украв Фомка?! — гримнув на всю хату Федя.

— Бо все починається з копійок! — заверещала у відповідь йому дружина.

— І куди він використав ту гривню? — поцікавився Федя.

— На цукерки...

— Теж мені мафія, — іронічно буркнув Мусик. — Ти краще давала б йому гроші на морозиво...

— Те саме казав батько Фомки! — кинула у відповідь Маруся.

— А що казав той батько Фомки?! — перепитав Федя.

— Що йому теж ніколи займатися сином...

— А хіба ти займаєшся сином! — заволав на весь будинок Федя. — Тобі все мало, ти покинула сина і пішла у бізнес, тебе ніколи немає дома. Аби мати гарний «прикид», ти ладна продати свого сина, а тепер не даєш мені спати!

До кімнати хтось тихенько постукав.

— Це Фомка лізе до нас у кімнату! — зойкнула Маруся.

У двері просунулася голова їхнього дванадцятирічного сина:

— Гей, предки, якщо ви і далі будете влаштовувати такий «шмон» у хаті ночами, я піду до хлопців і не ночуватиму вдома!

Юрій КРАСНОЩОК.

Сім мішків гречаної вовни

Найважливіше з мистецтв

Зворушлива згадка Мадлен Олбрайт на одній з недавніх пресконференцій про задушевні консолідуючі співи на міжнародному саміті з Євгеном Примаковим та іншими чільними урядовцями отримала несподіване продовження. Рішенням колегії МЗС відтепер при підготовці дипкорпусу введено обов'язкове навчання грі на акордеоні. Зважаючи на всесвітньо визнані здобутки України в цьому музичному жанрі, перспективи участі українських дипломатів як акомпаніаторів на міжнародних дипломатичних тусовках не такі вже й неймовірні. А от магічна сила спілкування на рівні «без краваток» переконливо доведена життям. Сподіваємося, що ноти (і навіть, акорди), котрі братимуть наші інструменталісти-віртуози, пом'якшать кам'яні серця суворих кредиторів і прискіпливих голів валютних фондів. Так і хочеться по-новому сформулювати відому тезу про найважливіше з мистецтв...

Доброчинність — друга натура!

Повідомляють про створення нового благодійного фонду «Теща прем'єра — людям». Ініціатором шляхетного заходу стала група урядовців, яка у такий спосіб прагне вгамувати свою спрагу благочинної діяльності. Засновники підкреслюють, що в назві фонду не йдеться про конкретну фізичну особу, мається на увазі теща голови уряду як символ сімейної злагоди у мірилі країни та традиційного для нашого жіноцтва милосердя. Урядовці внесли до фонду по 10 % своєї місячної зарплатні і закликали наслідувати їх приклад усіх інших сумлінних держслужбовців. Цікаво, що кошти фонду призначені для виплати зарплати тим, кому її затримують найдовше. Схоже, існують люди, для яких авжеж не нахабство, а саме доброчинність, як кажуть — друга натура!

КотоВасія

Нявмуар-р-рії...

Після того, як з'явилася друком перша порція «нявмуар-р-рів», кота Василя не впізнати. До всіх знайомих і незнайомих котів вживає винятково звертання — «старий». Усі харчові надходження, приміром, упольованого горобця, називає тільки гонораром. І, звісно, продовжує тиражувати свої походеньки уривками із «КотоВасії».

Під лежачий камінь «вогняна вода» не тече

Батько з сином проходять повз магазин горілчаних виробів, де юрмиться збуджений натовп.

— А хто ці люди, тату? — здивовано питає хлопчик.

— Це, синку, затям, — ледарі, яких світ не бачив! — аж спльовує обурений батько.

— А чому ледарі? — продовжує дивуватися дошкільня.

І тут з-за магазину вийшов кіт Василь і пояснив:

— Бо їм, бач, лінькм навіть зробити самогонний апарат. Отож змушені витрачати дорогоцінний час на ходіння до магазину.

Клієнт завжди правий

— Що це за звичка — викидати п'яних клієнтів за двері?! — дорікає директор ресторану офіціантові-новачку. — Негайно припиніть!..

— Чому? — знизує плечима здоровило.

І тут з-під столу виліз кіт Василь, витер вуса і нагадав:

— Не забувай, що тепер ти працюєш у вагоні-ресторані...

Без компаса — ні кроку!

— Зимовий сад оце посадив, — хвалиться «новий» приятелеві.

— А я, братан, донедавна зимовий ліс мав. Утім, довелося вирубати, — зітхає «брат по розуму».

— Гониш? — не вірить перший.

Тут підійшов кіт Василь і нявкнув:

— Що за базар! Сказав вирубав — значить вирубав. Бо що йому залишалося робити, якщо дружина там заблукала?..

Записав Павло КУЩ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Ку-ку!

(Початок на 1-й стор.).

Така смілива новація, як гадають фахівці, істотно вплине на кількість охочих стати власниками україно-корейських автомобілів, а на практиці забезпечуватиметься встановленням на авто особливих трикутних освітлених знаків з написом «КУ», який є абревіатурою слів «Корея» й «Україна».

Отже, віддавши перевагу вітчизняному виробникові, кожний український патріот зможе покепкувати з недолугих прихильників іномарок. Кажуть, спритні підприємці вже розробили звуковий сигнал, що звучить дуже влучно та переконливо: «Ку-ку!»

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

У номер

✔ **Донецьк**

«Інвестор» до банкрутства доведе

Посилити контроль за збереженням майна підприємств, проти яких порушено справи про банкрутство, закликав заступник голови Донецької обласної держадміністрації Андрій Клюєв. За його словами, щойно позов про банкрутство потрапляє до арбітражного суду, як починається розграбування підприємства-боржника.

Андрій Клюєв також вважає, що варто перевірити виконання співвласниками підприємств, особливо іноземними, взятих свого часу інвестиційних зобов'язань. Часто-густо такий інвестор постачає на виробництво сировину, в кілька разів дорожчу, ніж на ринку, а готову продукцію збуває за цінами, в кілька разів нижчими за собівартість. Здебільшого такий прийом використовується у будіндустрії. Як наслідок, підприємство «сідає» остаточно, і банкрутство, а отже, зміна власника, стає єдиним порятунком.

✔ **Суми**

Скандал обіцяє бути гучним?

Працівники Сумської обласної державної податкової інспекції спільно з колегами із правоохоронних органів викрили в області 29 фіктивних фірм. Тіньовики виявилися такими спритними і діяли так зухвало, що за короткий час встигли незаконно «перекачати» в іноземні банки різних країн кілька десятків мільйонів доларів.

Скандал обіцяє бути гучним. Адже за фактом афер уже порушено 10 карних справ. Одне з головних питань, яке належить з'ясувати слідству, хто «благословив» на це ділків?

✔ **Херсон**

«Чорна книга» для чиновників—саботажників

Близько п'ятисот представників бізнесових структур Херсонщини зібралися на обласну конференцію під назвою «День підприємця». Йшлося про реалізацію державної політики в цьому напрямі. Причин для стурбованості вистачає. Адже якщо в середньому в Україні частка малого й середнього бізнесу в національному валовому продукті становить близько 20%, то на Херсонщині —лише 7,8 відсотка. Підприємці обмінялися досвідом, а також гаряче підтримали пропозицію про створення «Чорної книги України», куди заносилися б прізвища чиновників — саботажників приватного бізнесу.

✔ **Чернігів**

Своєму «змію» — зелену вулицю

Нині в Чернігові торгують алкогольними напоями 175 суб'єктів підприємницької діяльності і лише 30 із них — продукцією місцевих виробників. У цьому зв'язку міський голова В. Косих підписав розпорядження, згідно з яким у всіх торгових точках має бути не менш як 15 найменувань алкогольних напоїв чернігівських марок. Подібні заходи сприятимуть як завантаженню лікеро-горілчаного заводу, так і поповненню місцевого бюджету.

✔ **Хмельницький**

Гуляй, козаче, без пенсії та чину

Військовий трибунал Хмельницького гарнізону розжалував у рядові начальника штабу одного з військових полків підполковника К., позбавив його волі терміном на п'ять років з відстрочкою на три роки та наклав штраф у п'ять тисяч гривень.

Таке суворе покарання офіцер отримав за хабарі, які він брав у солдатів: за першочергове звільнення в запас, за нерозголошення неправомірних вчинків тощо. І не по 10—20, а по 30—100 гривень.

Тепер колишній підполковник (вже з вислугою літ, та без права на пенсію) підраховуватиме, скільки втратив через оті побори.

Мал. Сергія Терещенка.

На селі процвітатиме лізинг

В умовах неплатоспроможності нинішнього сільгоспвиробника і подорожчання кредитних ресурсів уряд розглядає фінансовий лізинг як ринковий засіб залучення на село інвестицій.

Серед послуг, які прямо чи опосередковано нині формують валовий внутрішній продукт, безперечно, є лізинг — господарська операція, більш відома як оренда з викупом.

Недарма в умовах неплатоспроможності нинішнього сільгоспвиробника і подорожчання кредитних ресурсів уряд розглядає фінансовий лізинг як ринковий засіб залучення на село інвестицій. Для цього в лютому він створив навіть державну лізингову компанію «Украгролізинг», оголосивши її правонаступницею одноменного фонду. Намір цілком виправданий — якби були кошти в держбюджеті для його підтримки і якби не суперечності чинного законодавства, які унеможливлюють розвиток здорової конкуренції на цьому ринку. До появи «Украгролізингу» угоди про передавання сільськогосподарської техніки в лізинг укладали тільки в дочірньому підприємстві агробанку «Україна». Проте дефіцит на ринку валютних ресурсів і проблеми з ліквідністю банківських активів спонукали АКБ «Україна» передати у власність Дім своєму найбільшому клієнту —ЗАТ «Укррос». За словами генерального директора відтепер ЗАТ "Лізинговий Дім банку «Україна» Юрія Швидкого, довелося змінити і тактику лізингової діяльності. Інакше кажучи, перейти на оформлення договорів розстрочки терміном на два роки з попередньою оплатою 25—30 відсотків. Ця форма кредиту сільгоспвиробникові зрозуміліша і прийнятніша —вартість фактично орендованої техніки погашається упродовж двох років рівними частками з відповідним бонусом. Однак Ю. Швидкий не полишає надій повернутися до операцій фінансового лізингу. Оптимізму додає і зміна господаря, і добра дюжина договорів про передачу сільгоспвиробникам у лізинг млинів ОПМ-6 та ОПМ-1,2, й успішні переговори зі словацькою фірмою ZTS про поставку важких тракторів.

Але до того, як ці надії почнуть справджуватися, має, по-перше, стабілізуватися валютний ринок. Адже прибутки сільгоспвиробника залежать від цін у гривнях, а техніка, яка передається йому в лізинг, — від вартості валютних кредитів. По-друге (чи не найважливіше), слід привести у відповідність закону України «Про лізинг» (як це і передбачалося) усі інші законодавчі акти з цього питання. Щоб процедуру повернення переданої в лізинг техніки в разі затримки платежів регламентував нотаріус, який сьогодні запевняє, що не має на це повноважень. Щоб митниця не стягувала ПДВ під час завезення критичного імпорту, трактуючи лізингові операції як купівлю-продаж. Щоб фінансовий лізинг не був монополією держави на зразок ДАК «Хліб України» і невичерпним джерелом корупції. А на такі думки наштовхують перші звіти лізингу понашому: з 931 трактора для весняної сівби 906 (усі через лізинг) надійшли з конвеєрів ХТЗ та Південного машинобудівного заводу. Та ще за два десятки сівалок з кіровоградського заводу «Червона зірка» і більш як сто плугів виробництва «Одесасільмаш». Інакше кажучи, техніка від обраних надходить, звісно, для обраних. А з недержавних лізингових компаній на ринку крутяться тільки ЗАТ «Лізинговий Дім банку «Україна» та естонська «Ханса Лізинг».

Сергій ВЛАД.

МТС: крок у майбутнє

У Миколаївській області створюють велику МТС із філіями в усіх сільських районах. Цю роботу виконує акціонерне товариство «Миколаївоблагротех», засноване ремонтними й постачальними підприємствами системи концерну «Украгротехсервіс». Із генеральним директором ЗАТ «Миколаївоблагротех» Олександром Петровим зустрівся наш кореспондент.

—Олександре Васильовичу, навіть сама абревіатура МТС нагадує про роки колективізації. Це відродження давно забутого чи нова форма обслуговування КСП?

— Почну з того, що скажу: МТС — це машинно-технічна станція. А її виникнення не повернення до старого, а вимога часу. Скажіть, яке господарство може зараз купити комбайн, трактор, автомобіль?

— Я інакше поставлю питання: за які гроші ви купуєте техніку?

— Парк сільгосптехніки ми оновлюємо за рахунок державного лізингового фонду, тому що визначені єдиним в області лізингоотримачем техніки. Минулого року під комплектацію МТС одержали 21 трактор Т-150, 20 — ЮМЗ-6, чотири зернокомбайни «Славутич», кормозбиральний комбайн «Марія-125». Усе це коштує понад п'ять мільйонів гривень. Та ще додайте 15 тракторів «Джон Дір», які ми відправимо в райони області. На цій техніці обробили землю, зібрали корми й зерно на 1500 тисяч гривень.

— І господарства розрахувалися з вами?

— Сплачено лише 30 відсотків, хоча договір на поставку цієї техніки передбачає безумовне повернення грошей лізинговому фондові.

— Тобто неакуратність, а швидше за все бідування господарств, може вплинути на ваше подальше співробітництво з фондом. Який же вихід зі становища: вибивати з КСП борги?

— Створювати в кожному районі страхувальний земельний фонд. Про це ми домовляємося з облдержадміністрацією і главами райдержадміністрацій. Адже якщо ми зупинимося, то багатьом господарствам доведеться сутужно і з ремонтом техніки, і з придбанням паливно-мастильних матеріалів, і з сівбою, і зі збиранням. Ми, наприклад, пальне постачаємо господарствам за стабільними ринковими цінами. На посівну КСП одержать від нас 1000 тонн бензину та 900 тонн дизпалива через чотири регіональні та 16 районних нафтобаз.

—Олександре Васильовичу, якщо вже мова зайшла про ціну, то скажіть, у що стане КСП, наприклад, оранка технікою МТС?

— 49 гривень за гектар. 18 гривень коштує культивація, 22 —боронування тощо. У нас на все тверді розцінки й гарантія якості. І, звичайно, «Миколаївоблагротех» має потужну ремонтну базу для всієї сільськогосподарської техніки. Правда, наші послуги в ремонті стають мало затребуваними. Причина та сама — відсутність у КСП коштів.

— Невже техніка в господарствах простоює?

— У тих, де є хоча б якась рембаза, комбайн чи трактор поставлять на ноги. Але зі складним ремонтом не впораються. Недарма облдержадміністрація ще взимку оголосила конкурс на сучасну й якісну підготовку техніки і взяла це під найсуворіший контроль. Мені ж просто жаль, що наша потужна база, фахівці залишаються без роботи, а в господарствах іржавіє техніка, яка ще могла б служити.

— Вихід якийсь є?

— Кожне господарство, реалізуючи продукцію, частину виручених коштів має резервувати для оплати ремонтних робіт. Адже ми не можемо оборотні кошти ремпідприємств віддавати в безвідсотковий і безстроковий кредит КСП. Це несумісно з ринковою економікою.

— Напрошується запитання: якщо ваші послуги залишаються незатребуваними, то МТС непотрібні?

— Я вважаю, що слід дивитися вперед. Якщо ми зараз припинимо розвиток матеріально-технічної бази, то повернемося до сохи, волів та ціпів. Переконаний, що кризу подолаємо. І МТС — це крок у майбутнє.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Регіон

Кошти — на порозі, закон — під сукном

Після небувалої листопадової повені на Закарпатті Президент України Леонід Кучма оперативно, вже 9 грудня, підписав указ щодо спеціального режиму інвестиційної діяльності в краї, а преса регіону сповістила, що це — доленосний для краю документ.

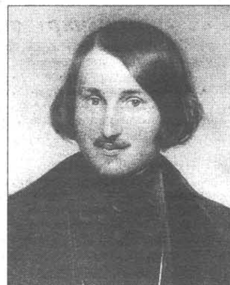
Так само оперативно, із завидною, небувалою одностайністю його розглянули народні депутати України в комісіях, а вже 24 грудня Закон України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності у Закарпатській області» було прийнято. Привабленні численними пільгами, потенційні інвестори почали пропонувати кредити. Але і вони, і ті, хто через свою наївність сприйняв закон як документ, котрий підлягає безперечному виконанню, спіткнулися на статті шостій — «Прикінцевих положеннях», де наш доблесний Кабмін мав виконати не таку вже й титанічну працю: визначити перелік пріоритетних видів економічної діяльності, щодо яких запроваджується спеціальний режим інвестиційної діяльності, та затвердити форму типового договору між суб'єктами підприємницької діяльності і місцевими державними адміністраціями щодо реалізації інвестиційного проекту. Регіон так само оперативно, ще в січні, подав Кабмінові всі необхідні документи, узгоджені з усіма зацікавленими міністерствами, але вже третій місяць звідти — анічичирк. Згаданий закон так і лежить під сукном у кабмінівських кабінетах, а інвестори сприймають це як черговий державницький жарт. Кошти, котрі мали б уже працювати на економіку Закарпаття й держави, виявилися для неї, вкрай знекровленої, ніби займими.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Вічна молодість генія

1 квітня минає 190 років з дня народження Миколи Гоголя

«Знаю, имя мое после меня будет счастливее меня, и потомки тех же земляков моих, с глазами, влажными от слез, произнесут примирение моей тени».

Смирення зболеної душі вчувається у цьому пророцтві генія. Як і горде усвідомлення значення сподіяного упродовж такого короткого й такого подвижницького життя.

Плине час.

І ось уже відзначаємо 190-ту річницю появи на світ Миколки, чи Нікошеньки Яновського, нашого земляка, сина українського народу, справжнє ім'я якого вкладається в поодиноке слово, але таке, що звучить повсюди — в Європі, Азії, на Африканському континенті, в країнах Америки і слово це — Гоголь.

Комусь поталанило створити безсмертний образ Дон-Кіхота, Гамлета, Фауста чи Онєгіна, Гоголю поталанило створити енциклопедію типажів людства, і що найразючіше, у чому мусимо зізнатися — всі оті Хлєстакови, Чичикови не тільки десь у комусь, а в нас! У нас самих! У кожному з нас!

Огляньмося на героїв, породжених Гоголем.

Іван Олександрович Хлєстаков, чиновник із Петербурга. Годі назвати добу або установу, які б не виплекали такого добродія. Буває, хлєстаковщина пов'язує по руках і ногах, а її начебто й не бачать! Послугам Івана Олександровича ще й раді. Він бо такий приємний. Такий «современный»! На всяку моду. На революцію і НЕП. На розвинений соціалізм і комунізм уже завтра. Не був би він собою, якби не помітив вчасно нові горизонти для своїх діянь. Ускочивши на буцифала патріотизму, він поскакав у світ вилущувати гріш з діаспори. Як? Ви не порятуєте неньки?! Ось вам і рахунок у закордонному банку. Що? Чорнобильська біда для тисяч і тисяч потерпілих? Фонд?! Що там рахунок у банку, власна газета! Нині в Івана Олександровича власна партія. Його вшановують. Воно б і нічого. Якби він один...

Павло Іванович Чичиков! З'явившись, цей добродій послугувався парокінним візком. Ось об'їде він край, збере достатній гурт — і виведе його кудись на поселення, скажімо на Миколаївщину чи Херсонщину, заснує власну справу! Мертві? Тільки на папері? Яка різниця! Кому яке діло! Хіба що якийсь Собакевич бовкне: «Да, конечно, мертвые. Впрочем, и то сказать: что из этих людей, которые числятся теперь живущими? Что это за люди? — мухи, а не люди». Павло Іванович давно не на візку, навіть вже не на «Волзі». Що там «Мерседес», газета, партія... за багатопартійності! Йому сниться верховна влада над мертвими, живими і ненародженими!

Вшановуючи ювіляра, як не згадати недавнє минуле? «Нам треба Гоголі!» Тільки щоб не... Звичайно, звичайно.

...На весняного Миколая 1840 року Микола Васильович опинився в Москві, в маєтку історика Погодіна на Дєвічьєму полі. Віддаючи належне іменинннику, господар наказав накрити столи просто неба, на липовій алеї і, виголошуючи тост за майстра слова, вирік: «За избавление от ига двадесяти язык!» Що не робили з язиками («На всіх язиках все мовчить»!), загроза Росії так і не оминула.

Сьогодні маємо самостійні держави Росію й Україну. Могутню культуру, породжену російським словом. Маємо класика великої російської літератури Гоголя, котрий від самих своїх початків вважав своїм завданням, «поприщем» — цілому світові мовити про Україну, її народ, її історію. Розбудити давню славу такого мужнього, могутнього, колись напрочуд волелюбного, а тут покріпаченого, аж безгомінного народу. Маємо генія, котрий послугувався російським словом, щоб нечувано могутньо здійснити завдання вічного синівства, своєї причетності до батька і батьківщини. Щоб наблизити день, коли народ матиме всю повноту своєї історії, розвитку, надбать культури, а отже і власної давньої невмирущої мови. Коли це настане? Останнє десятиліття, як ніколи, наобіцяло нам різних гараздів. Запитаймо у Гоголя — коли? Прикро, але відгомоном вчувається його слово, яке колись прорік у Колізеї: «Так я ж вам не скажу! Це значить, що...»

... У чергову річницю чітко мовимо — останнє десятиліття, Миколо Васильовичу, ми, нащадки ваших земляків, принаймні переконались у тому, що нація, в якої були Гоголь і Шевченко, вічна. Вічна так само, як вічні всі інші народи, які прагнуть зберегти свою самобутність, культуру. Останнє десятиліття повернуло Україні її історію, щоб влити в число давніх розвинених людських формацій, щоб поставити її нарівні з такою малістю — люди, будьте людьми! Підіймайте ваші погляди так високо, як це вам далось! Хтось аж до Христа. Хтось до діянь вашого генсека. Ми не забуваємо нічого, пам'ятаємо, що прародитель Тараса Бульби, Чичикова і Хлєстакова в своїх шуканнях повноти людської сходив в Єрусалим. «Послушание. Благочестие. Нестяжание».

Сьогодні цей шлях знову може належати багатьом, якщо не кожному, хто цього забажає. Сьогодні у Гоголя, за нових історичних реальностей, до його одвічного «поприща» додалась нова місія — постійно, владно нагадувати усім нам, росіянам й українцям: ми якщо не брати, то принаймні близькі і добрі сусіди. Нам і вам рости та й діяти, викрешуючи правду із наших іскрометних мов. Щоб слова хоч трохи вскидалися на слово наших Великих, котрі протягом віків шукали відповіді на запитання: як бути людині людиною? А поки... поки йтиме час, поки надходитимуть нові і нові ювілеї, вони привертатимуть увагу до творів, поглиблюватимуть їхнє розуміння. Змушуватимуть віддавати належну шану за прижиттєву муку. За сміливість думки. За подвиг.

А поки не можемо з певністю стверджувати, що ім'я Гоголя цілковито щасливе, в день ювілею, звертаючись до його Тіні, щиро промовимо:

— Миколо Васильовичу! Ми, нащадки ваших земляків, щасливі з того, що Гоголь був. Був отакий, а не інший. Що Гоголь є!

Григорій КОЛІСНИК.

У номер

✔ Черкаси

Першим засвітився «Оріон»

Продукція ВАТ «Шполянський завод «Оріон» —автомобільне скло — добре знайома всім автозаводам України. Надійні, якісні вироби шполяннців завоювали внутрішній ринок. Нещодавно «Оріон» першим з черкаських акціонерних товариств одержав міжнародний сертифікат відповідності. Отже, віднині шполянське скло може конкурувати на світовому ринку.

✔ Київ

По кому подзвін?

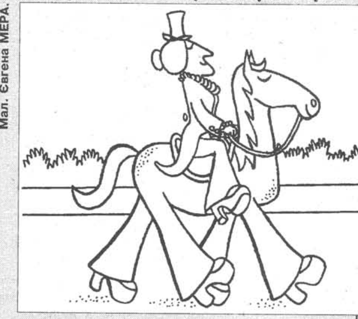
«Створення профспілки працівників ЗМІ було правильним і вчасним кроком, ми змушені навчитися захищати свої інтереси», — таким було резюме голови Спілки журналістів України Ігоря Лубченка по завершенні прес-конференції у Києві. Журналісти зібралися тут, аби обговорити ситуацію, в яку потрапили колеги «Профспілкової газети». Справа в тому, що тривалий конфлікт редактора газети Олега Гусєва — досвідченого і принципового журналіста, та видавця «ПГ» — Федерації профспілок України, днями дійшов печального і, на жаль, передбачуваного фіналу: 23 березня президія Ради ФПУ прийняла рішення про ліквідацію «Профспілкової газети» та припинення випуску журналу «Профспілки України». На розвалинах цих видань ФПУ планує створити інформаційно-аналітичний центр, що стане засновником нового тижневика «Профспілки і суспільство».

Шквал критичних публікацій «ПГ», що обрушився на керівників ФПУ та її голову народного депутата Олександра Стояна, урвав таки терпіння профспілкових лідерів. Розібратися у юридичних колізіях цього конфлікту, певно, має суд. Однак це справа не одного дня, а колектив «ПГ» тим часом залишається без роботи. Спілки журналістів Києва та України закликають вітчизняні ЗМІ проявити солідарність і виступити на захист принципових колег. Адже хтозна, по кому буде наступний дзвін?

✔ Одеса

Олімпійські ігри у «столиці гумору»

Повна їх назва — Суто Одеські Олімпійські Ігри. А відбудуться вони сьогодні, в День сміху. На Центральному стадіоні змагатимуться не спортсмени, а гумористи, співаки, танцюристи, музики. Ігри — лише один з епізодів грандіозної «Гуморини», що заполонить місто. 65-річний Михайло Жванецький дасть великий і, безсумнівно, смішний концерт, кошти від якого підуть на відновлення унікальної споруди тутешнього оперного театру. Буде й Остап Бендер — цілком реальний мешканець «столиці гумору», якому виповнюється 5 років. З нагоди свята міськвиконком оголосив 1 квітня вихідним днем і переніс роботу підприємств та організацій на одну із наступних субот.

Мал. Євгена МЕРА.

Подвиг десантників

Виповнилося 55 років з дня звільнення Миколаєва і області від фашистських загарбників

Не тільки ветерани, а й юні мешканці міста добре знають, кому присвячено скульптурний пам'ятник, на якому зображено невелику групу моряків під бойовим прапором. То — герої-десантники. Ті, хто далекого 1944-го своїм подвигом поклав початок звільненню Миколаєва від фашистського поневолення.

... Це сталося у ніч з 25 на 26 березня. Під прикриттям темряви до берега в районі елеватора причалили човни. З них висадився десант моряків під командуванням старшого лейтенанта Костянтина Ольшанського. Загалом 67 бійців. Вороги, що засіли в місті й готувалися відбивати атаки радянських військ із суші, аж ніяк не очікували такої зухвалості. Одержавши удар у спину, вони спішно взялися за ліквідацію десанту. Проти смільчаків було кинуто три батальйони піхоти, танки й артилерію, вогнемети та інші види зброї. Вважали, що проти такої сили жменька моряків не вистоїть і години. Однак десантники відбивали атаку за атакою, 18 разів штурмували плацдарм фашисти, та все марно. Вороги змушені були залишити на полі бою вбитими й пораненими близько 700 солдатів і офіцерів. Гинули один за одним і ольшанці. Поранені зброї зі своїх рук, однак, не випускали...

Моряки вистояли. Ціною власного життя. 57 з них загинули. Лише десятеро залишилися — пораненими, контуженими, однак живими. За цей подвиг усім 67 десантникам — мертвим і живим — було присвоєно звання Героя. А 68-м Героєм став місцевий рибалка Андреєв, який брав участь у переправі десантників, та після її завершення назад повертатися не захотів, залишився з ними й до кінця, аж поки не вразила на смерть ворожа куля, відбивав запеклі атаки фашистів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

«Торчин Продукт» починав із трьох

Нині цю продукцію знає вся Україна

99 Спонсор лотереї-99

П'ять років тому в старовинному селищі Торчин Луцького району в занедбаному приміщенні місцеві підприємці вирішили створити виробничий цех для випуску гірчиці та майонезу. Багатьом ця ідея здавалася абсолютно безперспективною. Адже наш ринок заповнювався продовольчими товарами імпортного виробництва в яскравих оригінальних упаковках. Хто ж купуватиме місцеву продукцію, до того ж зовсім невідому?

Це було в минулому. А нині продовольчу продукцію з торговою маркою «Торчин Продукт» знає вся Україна. ВАТ «Волиньхолдинг», у виробничих цехах якого випускають 7 видів майонезу та 10 — кетчупу, має своїх представників у всіх областях України. А ще підприємство випускає гірчицю «Козацька», мінеральну воду «Луцька». Продукти відповідають європейським вимогам. Виготовлені з високоякісних сировинних компонентів з урахуванням традицій національного смаку українців, вони відтіснили з ринку закордонного виробника. Адже до смаку нашим людям кетчуп «Кисло-солодкий», «З часником», «Шашличний», майонез «Пікантний», «Делікатесний», «Довгань Луцький». Усі вироби — в яскравих і зручних упаковках. І що важливо: «Торчин Продукт» екологічно чистий.

— Наші вироби виготовляють з місцевої сировини, — розповідає голова правління ВАТ «Волиньхолдинг» Андрій Новак. — Маємо великі замовлення з Києва, Сімферополя, Севастополя, Дніпропетровська. У цехах працюють технологічні лінії з Польщі, Іспанії та інших європейських країн. Є можливість випускати 15 тисяч тонн майонезу, 7 тисяч тонн кетчупу, 5 тисяч тонн гірчиці на рік. Наші найближчі плани — вихід за межі України. Ведемо переговори на поставку продукції до Росії, Білорусі. Хочемо вийти і на європейський ринок.

Нині під торговою маркою «Торчин Продукт» виробляють більш як 30 найменувань продтоварів. А починали... з трьох. Ось що можна зробити і за нинішніх умов, коли за справу берешся серйозно й по-діловому.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Спорт

І переможцям, буває, перепадає на горіхи...

Футбол. Україна — Ісландія. 5:1 (1:1). Відбірковий матч молодіжного чемпіонату Європи.

0:1 Гудйонссон, 17, 1:1 Зубов, 45, 2:1 Олійник, 48, 3:1 Балицький, 67, 4:1 Тимощук, 71, 5:1 Ящук, 88.

Україна: Перхун, Тимощук, Першин, Балицький, Черняк, Митрофанов, Кріпак (Платонов, 46), Ящук, Зубов, Воробей (Олійник, 11), Венглинський.

Ісландія: Гуннарссон, Гіласон (Свейссон, 82), Якобссон, Гудйонссон, Леосон, Відарссон, Гудмундссон, Гуднасон, Хельгусон, Сігургейрссон, Харалдссон (Хрейнссон, 46).

Попереджено: Відарссона (8), Черняка (43), Леосона (50), Митрофанова (79), Балицького (90).

Арбітр Олег Тимофеєв (Естонія).

30 березня. Київ. Стадіон ФК «Динамо». 15 градусів. 7 000 глядачів.

	в	н	п	м	о
УКРАЇНА	3	0	1	14—5	9
Росія	3	0	1	6—3	9
Франція	2	0	1	7—2	6
Вірменія	1	0	2	3—11	3
Ісландія	0	0	4	3—12	0

Після паризької невдачі наша команда певною мірою реабілітувалася в очах прихильників. Хоча сама гра молодих українців проти посланців Країни гейзерів залишила подвійне враження. До речі, і наставник нашої команди Віктор Колотов після зустрічі сказав, що його підопічні вкрай невдало провели перший тайм, який був немов продовженням поєдинку в Парижі. Не вдавалося зачепитися за м'яча, припускалися багатьох помилок у захисті.

Висловлювалися претензії навіть Геннадію Зубову, котрого можна вважати героєм матчу (зробив три результативні передачі і сам забив гол). Колотов так і сказав: донеччанин не виконував поставлені перед ним завдання.

Правда, слід зважити на те, що в нашому колективі, на жаль, поки що відсутні донеччани Котов і Яксманицький — провідні виконавці. І лише двадцять останніх ігрових хвилин, за словами тренера, українська команда провела на належному рівні. Втім, переконливого результату досягнуто. І наш колектив продовжує боротьбу за путівку до фіналу змагання.

Стосовно гостей, то вони нагадували молоденьких бичків на осяяному сонечком весняному зеленому лузі — усі кремезні, міцні. Щоправда, футбол у них виходив якийсь «дерев'яний», грубий. Протягом перших 15 хвилин гості мов ті лісоруби, що розмахували сокирою, не панькалися з нашими, давали їм так, що тріски летіли. Серйозної травми, на жаль, зазнав Воробей.

До речі, футбольний сезон в Ісландії завершився в жовтні минулого року, а новий розпочнеться лише в травні. Отож команда ще й не готувалася як слід.

Однак свою єдину результативну атаку гості провели досить ефектно. Довгою передачею вивели у прорив найактивнішого Б'ярні Гудйонссона. Той проскочив між Тимощуком та Балицьким, котрі чомусь почали тікати один від одного в різні боки, і точно пробив.

Голи української команди були — замилуєшся. У першому випадку наш «бельгієць» Ящук пробив штрафний, а на добивання встиг Зубов. Поперечина — і м'яч вскочив у ворота. Потім дугою із штрафного ціль вразив Олійник. Красивим пасом на півполя Зубов долучив до стрімкої атаки Тимощука. Нарешті, Зубов був асистентом уже в Ящука, який сильно пробив, увійшовши до штрафного.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197963.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311059.
1 2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України